(۱۳۰) مَیں گل اوتھے دی کرداہاں

(۱) مَیں گل اوتھے دی کردا ہاں
پَر گل کردا بھی ڈردا ہاں

نال رُوحاں دے لارا لایا تسی چلّو میں نالے آیا
اتھے پَردہ چا بنایا میں بھرم بُھلایا پھردا ہاں

مَیں گل اوتھے دی کردا ہاں
پَر گل کردا بھی ڈردا ہاں

(۲) نال حاکم دے کھیل اساڈی جے میں میری تاں بھی پھاڈی
دھری دھری پُونجی ہاڈی میں اگلا لیکھا بھردا ہاں

مَیں گل اوتھے دی کردا ہاں
پَر گل کردا بھی ڈردا ہاں

(۳) دے پُونجی مُورکھ جھنجھلایا مگر چوراں دے پیڑا لایا
چوراں دی میں پیڑ لیایا ہر شب دھاڑے دھڑدا ہاں

مَیں گل اوتھے دی کردا ہاں
پَر گل کردا بھی ڈردا ہاں

(۴) نہ نال میرے اوہ رچدا ہے نہ منت کیتی سجدا ہے
جاں مُڑ بیٹھاں تاں بھجدا ہے مُڑ منت زاری کردا ہاں

مَیں گل اوتھے دی کردا ہاں
پَر گل کردا بھی ڈردا ہاں

(۵) کیہہ سُکھ آن میں پایا اِتھے نہ منزل نہ ڈیرے جتھے